

## **15.søndag e. trin. 2017 Agger: (729-1-728/730-11-240)**

I dag takker vi for høsten – for agerjordens og havets fedme. Takker universets skaber, Gud, for hans skaberværk. Han som gav os et dagværk og brød til vort bord. Og dog må vi på denne dag bekende, at vi ikke forvalter vort lod på aller bedste måde. Nå ja, der er jo nok nogen, som ikke vil bekende dette.

Men desuagtet så lider jorden under vores hærgen – plastfyldte oceaner – forurenet drikkevand og menneskeskabt global opvarmning. Og samtidig bliver forskellen mellem rig og fattig tydeligere og tydeligere.

Vi lever, som var det hele givet os – men ikke på en måde hvor vi i respekt for det, der er givet os, søger at leve i pagt med det – tværtimod.

Nå ja – alt får jo en ende, hvilket bringer mig frem til - at jordens undergang endnu engang er varslet.

Ende tiden og dermed Kristi genkomst skulle være begyndt i tirsdags – og i går skulle det være blevet åbenlyst for enhver, hvis det ikke allerede blev helt slut med os på den dag. Men vi er da her endnu!

Baggrunden for påstanden er, at planeterne i øjeblikket står på en helt særlig måde. Ved studier af Johannes Åbenbaring, den sidste bog i Det Nye Testamente, så mener ophavsmanden, David Meade, at denne planetkonstellation beskriver et billede, der vil vise sig på himlen, den dag Planet X, også kaldet Nibiru, vil åbenbare sig for os og suse igennem vort solsystem og tilintetgøre alt liv på jorden. Nibiru betyder overgang – vadested.

Nu stammer teorien om denne mystiske 10. planet fra tiden før opdagelsen af dværgplanet Pluto – og senest den lidt større dværgplanet Eris – begge himmellegemer, der befinder sig uden for den yderste planet Neptun - ude i Kuiperbæltet i udkanten af vores solsystem. Eris blev opdaget så sent som i 2005.

Men hverken Pluto eller Eris vil komme tættere på jorden end ca. seks milliarder kilometer.

Så denne mystiske planet X – Nibiru - er og bliver, indtil videre et luftsyn uden realitet – en evig anledning til at fodre angsten for det ukendte – en ugudelig foretagsomhed.

Du kan så spørge – hvorfor skal vi høre om denne dommedagsprofeti under en gudstjeneste. Det skal vi, fordi den boler med evangeliet om Jesus Kristus. Denne og andre profetier af samme skuffe er og bliver hedenskab og vraglære.

Johannes Åbenbaring er - ligesom alle de andre skrifter i NT – en menneskeskabt fortælling – der dog i sig har en forunderlig glød – en glød af forkyndelsen af vor Herre Jesus Kristus – han som skal komme igen i herlighed.

Den Jesus som holdt bjergprædiken hvorfra dagens læsning er hentet – og hvis omdrejningspunkt er bønnen Fadervor.

Om bjergprædiken sagde præsten og salmedigteren Jakob Knudsen engang: 'En mand der siger sådan noget som Bjergprædikenen - er enten splitter gal eller også er han Gud. For er han et menneske som os – så er bjergprædikenen - det mest overspændte vås og ren umenneskelighed fra ende til anden – og i så fald er den kun til at forkaste som ren galskab'.

Det er bestemt rammende sagt – for Bjergprædikenen har kun mening som Guds Ord.

Her prædiker han retfærdighed og tilgivelse. "Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje".

Evangeliet i dag er således en tale til kirken og os i den. Det er en tale til dem, der sætter sig selv over Ordet om Kristus.

"I kan ikke tjene både Gud og mammon", forkynder denne Menneskesøn oppe på bjerget og fortsætter: 'Vær derfor ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen'.

Det er forargelig tale! Hvordan kan han sige noget sådant til os – vi, der knap kan skærme os selv mod risikoen for armod, nød og ødelæggelse.

Hvordan kan han sige til os: "Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de?"

Det er da provokerende at høre – i et samfund, hvor alt synes at blive skåret ind til benet – hvor afstanden mellem rig og fattig bliver større og større.

Og dog!

I kan måske huske Kris Kristoffersons sang fra 60-erne: Me and Bobby McGhee – der har dette omkvæd: Freedom's just another word for nothing left to lose.» Frihed er bare et andet ord for, at der intet er tilbage at tabe.

Og det er lige netop det, han fortæller os – denne Menneskesøn – Kristus. Det er menneskets kår – sat under solen nøgent, uden at have noget at hælde sit hoved til – uden at have andet at være sikker på end at det liv, vi har fået – det skal vi tabe.

Det er den ultimative frihed, ribbet for al værdighed – frataget al selvrespekt. Det er, hvad du og jeg har – når alt kommer til alt.

Og sådan stiller han os overfor: at vi ikke kan sætte Guds omsorg op imod vor bekymring for det daglige brød – endsige bekymringer over livets skrøbelighed og korthed – græs og planter står den ene dag for næste dag at være visnet bort.

Men desuagtet det - så har Gud omsorg for det liv – lige netop dit og mit liv.

Fortab dig da ikke i bekymringer om morgendagen – vil kun sige: fortab dig ikke i alt det, som ligger uden for din og min rækkevide og evner.

For uanset angst og død, uanset hvor håbløst livet end former sig - så skal vi blive i troen på Guds Riges komme – et Rige som er brudt igennem ved Jesu nærvær.

Dagens glædelige budskab er således i et og alt en kommentar til Fadervors tre første bønner: Hellig vorde dit navn - Komme dit rige - Ske din vilje som i himlen således også på jorden.

Og Guds vilje er intet jordisk. Er ingen udfrielse fra krig, sult og død. Men er et Ord om at vi skal have fred i Kristus. For trods krig, sult og død skal vi være frimodige, for han har overvundet verden.

Trods døden er Kristi herredømme den virkelighed, der er stærkere end døden.

Og sådan er al jordisk Frihed til syvende og sidst bare et andet ord for – at der intet mere er tilbage at tabe. Det er og vil altid være menneskets, dit og mit udgangspunkt. Først som sidst.

Men tror du på, at hans Rige vil komme og hans vilje vil ske - så vær ikke bekymret for dagen i morgen – bed da også kun trygt om: Giv os i dag vort daglige brød.

Og det brød er det legeme han på korset ofrede for din og min skyld. Og det gjorde han for at du og jeg kan høste evigt liv af Ånden - ikke af kødet. Ikke af dine gerninger – men af din tro på, at hans rige vil komme.

For da kan vi bede: Gud, lad os leve af dit ord som dagligt brød på denne jord.

Amen

Lov og tak og evig ære, være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.  
Amen.